

Posudek diplomové práce

Bc. Barbora Špalková, Dějiny obce Doksy v letech 1919-1932. Edice dokské pamětnice. FF UK Praha 2007, 254 s. vt. příloh.

Jedním z vděčných témat bakalářských a především diplomových prací (jako je tomu i v daném případě), bývá zpracovávání dějin určité obce ať již v souvislém časovém úseku zahrnujícím dějiny příslušné lokality od samých počátků až po mnohdy téměř „žhavou“ současnost, či pouze určité údobí významné, nejvýznamnější či určitým způsobem nejzajímavější úsek dějin zvolené lokality, případně některé vybrané tématické celky. Právě posledně jmenovaný způsob zpracování zvolila pro svou diplomovou práci i Barbora Špalková. Práci, věnovanou historii obce Doksy na Českolipsku, vymezila léty 1919 až 1935. Jedná se o období, které je obsahem druhého dílu dokské kroniky, resp. pamětnice, jak je pramen označován diplomantkou (jehož edice je integrální součástí předkládané práce). Jejím autorem je dokský učitel a posléze starosta obce Josef Quaiser. Vzhledem k tomu, že se jedná se období neobyčejně bohaté na celospolečenské změny a události v oblasti správní, politické, hospodářské i kulturní, které se přirozeně odrážely i v životě obyvatel jednotlivých obcí, lze volbu diplomantky jen přivítat.

Práce je rozdělena do čtyř hlavních oddílů (pátý představují přílohy), v nichž se autorka věnuje především vlastní pamětnici a osobnosti jejího autora, následuje část zabývající se některými vybranými tématickými okruhy, závěrem je připojena vlastní edice pamětnice. Podíváme-li se na jednotlivé kapitoly, pak kapitola věnovaná Josefu Quaiserovi, vnějšimu popisu pamětnice včetně informace o pramenech, z nichž autor při jejím zpracování vycházel, a nakonec jejímu dosavadnímu využití, je zpracována věcně, adekvátně k hlavnímu tématu práce. Totéž platí i o části, v níž autorka stručně představila dějiny Doks do roku 1918. Žel totéž již nelze říci o kapitole, která měla být hlavním těžištěm celé práce, a to kritickém rozboru pamětnice. Výběr témat, která autorka zvolila pro zevrubnější zpracování, lze pochopit (jedná se především o témata politická – sčítání obyvatelstva, volby, dílčím způsobem je na příkladu pozemních komunikací nastíněn stavební rozvoj obce), hlubší zdůvodnění výběru daných témat by však bylo více než žádoucí. Není tak zřejmé, proč řada témat, nesporně velmi atraktivních, zůstala zcela stranou pozornosti diplomantky (hospodářství, společenský a kulturní život obce a d.). Mnohem zásadnější výtkou je však absence analytického a především kritického pohledu při zpracování zvolených tématických okruhů; ten má především popisný charakter.

Zatímco v analýze editovaného pramene jsou patrné velké rezervy, při vlastním edičním zpřístupnění pamětnice autorka prokázala velmi dobré zvládnutí pramene z hlediska jeho řemeslného zpracování, včetně zevrubného a přehledného zpracování připojených rejstříků (jmenného a společného místního a věcného). Z připojeného vlastního obsahu pamětnice (v porovnání s úvodní textovou částí) pak o to více vyniká, jak bohatým zdrojem informací je Quaiserova pamětnice a jaká všechna témata zůstala stranou autorčiny pozornosti (byť je zřejmé, že vzhledem k rozsahu nemohly být, především z časových důvodů, všechny tématické okruhy beze zbytku vyčerpány). Při procházení jednotlivých oddílů pamětnice tak před čtenářem vyvstává celá řada otázek týkajících se na straně jedné hospodářství, stavebního ruchu a celkového rozvoje obce, na straně druhé kultury, společenského života a v neposlední řadě rozvoje zdejšího turistického ruchu.

Závěr: práci doporučuji k obhajobě, vzhledem k výše uvedeným výhradám na straně jedné a velmi pěknému zpracování ediční přílohy na straně druhé ji navrhuji hodnotit jako velmi dobrou až dobrou.

PhDr. Ivana Ebelová, CSc.

vedoucí práce

V Praze dne 1. června 2007